

OFFICIA PROPRIA
DIOECESEOS
PASSAVIENSIS

PARS ÆSTIVA

Die 31 Maji

BEATÆ MARIÆ VIRG.
OMNIUM GRATIARUM
MEDIATRICIS

Duplex majus

Omnia de Communi Festo-
rum B. Mariæ Virg., præter
ea, quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Benedictionem *
omnium gentium dedit il-
li Dóminus, et testamén-
tum suum confirmávit su-
per caput ejus.

2 In ætérnum * miseri-
córdia ejus, et usque in
generationem et genera-
tionem.

3 Benedicám te * in vi-
ta mea, et in nómine tuo
levábo manus meas.

4 Non pepercísti * áni-
mæ tuæ propter angú-
stias et tribulationem gé-
neris tui.

5 Recordáre, * Virgo,
Mater Dei, dum stéteris

in conspéctu Dómini, ut
loquáris pro nobis bona.

Capit. Is. 55, 1

Omnes sitiéntes, veníte
ad aquas: et qui non
habétis argéntum, prope-
ráte, émite et comédite:
veníte, émite absque ar-
génto et absque ulla com-
mutatióne vinum et lac.

**Prima strophæ sequentis
Hymni dicitur flexis genibus.**

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

V. Ora pro nobis, Mediatrix nostra potentissima. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Ecce, Dominus meus * omnia mihi tradidit, nec quidquam est, quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Salus nostra * in manu tua est; respice nos tantum et laeti serviemus Regi Domino.

Oratio

Domine Jesu Christe, noster apud Patrem mediator, qui beatissimam Virginem, Matrem tuam, matrem quoque nostram et apud te mediatricem constituere dignatus

es: concede propitius; ut, quisquis ad te beneficia petiturus accesserit, cuncta se per eam impetrasse laetetur: Qui vivis et regnas cum eodem Deo Patre.

Et fit Commemoratio S. Angelæ Mericiæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum collégium in Ecclesia tua floréscere voluisti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vivere; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur aetérnis. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Petronillæ Virg.:

Ant. Simile est regnum caelorum homini negotiátori quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea

benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Virgínis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Redemptórem, qui bona ómnia nos habere vóluit per Mariám, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exultémus.

Hymnus

Christus humáni géneris misértus,
Morte nos ictos mérita, supérnam
Rursus ad vitam genuit, suóque
Sánguine tersit.

O pium flumen, scelus omne purgans!
O inexháustum pélagus bonórum,
Unde septéno fluit usque fonte
Vita salúsque!

Hos tamen sacros látices redéptis
Quis ministrábit? Datur hoc Mariæ

Munus, ut divæ moderétur undæ,
Arbitra, cursum.

Cuncta, quæ nobis méruit Redéptor,
Dona partitur Génatrix Maria,
Cujus ad votum sua fundit ultro
Múnera Natus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Ant. Manus meæ * stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima.

Ant. Vadam ad montem * myrrhæ et ad collem thuris.

V. Sub tuum præsidium omnes confúgimus. **R.** Sancta Dei Génatrix.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 24, 5-11

Ego ex ore Altíssimi prodivi primogénita ante omnem creatúram:

ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texti omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuíví sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni pópulo et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

R. In Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea: * Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenítudine sanctórum deténtio mea. **V.** Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha eléctá dedi suavitátem odóris. **Et.**

Lectio ii **Ib., 22-31**

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fruc-

tus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes, qui concupiscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

R. Mecum sunt divítiae et glória, opes supérbae et justítia: * Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretiósó, et genímína mea argénto eléctó. **V.** In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum iudícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. **Mélior.**

Lectio iii **Ib., 41-46**

Ego quasi trames aquae imménsæ de flúvio, ego quasi flúvii díoryx, et sicut aquadúctus exívi

de paradíso. Dixi: Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce, factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare: quóniam doctrínam quasi antelucánam illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum. Penetrábo omnes inferiôres partes terræ, et inspiciam omnes dormiéntes, et illuminábo omnes sperántes in Dómino. Adhuc doctrínam quasi prophetiam effúndam, et relínquam illam quæréntibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usque in ævum sanctum.

R. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. * Transíte ad me, omnes, qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini. **V.** Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Transíte. **G**lória Patri. **T**ransíte.

In II Nocturno

Ant. Hábit grátiam * et misericórdiam coram Rege super omnes mulieres.

Ant. Pete, Mater mea; * neque enim fas est, ut avértam fáciem tuam.

Ant. Tu ínvoça Dóminum, * et lóquere Regi pro nobis, et líbera nos de morte.

V. Nostras deprecatiónes ne despicias. **R.** In necessitatibus nostris.

Ex oratióne
sancti Ephræm Syri
Díaconi ad Deiparam

Lectio iv

Dómina mea, sanctíssima Dei Génatrix et grátia plena, pélagus inexháustum divinárum secretarúmque largitiónum ac múnere, bonórum ómnium erogátio, ómnium post Trinitátem Dómina, post Paráclitum álius consolátor, et post Mediátorem Mediátrix totíus mundi: vide meam fidem meúmque desidérium divínitus datum. Ne despicias indígnum, neque meárum actiónum feditates tuam imménsam misericórdiam interrumpant, Dei Génatrix, meum desiderabilíssimum nomen; nihil enim est firmius trophæum quam tuum auxiliium. Tu enim abstulísti omnes lácrimas

a fácie terræ; tu creatúram replésti omni génere beneficii: cæléstibus lætítiam attulísti, terréstria salvásti. Per te resurrecciónis nostræ tésseram certíssimam tenémus; per te cæléste regnum nos consecutúros esse sperámus; per te omnis glória, honor et sánctitas ab ipso primo Adam et usque ad consummationem sáculi Apóstolis, Prophétis, justis et humílibus corde, sola immaculáta, deriváta est, derivátur et derivábitur, atque in te gaudet, grátia plena, omnis creatúra.

R. Ecce, Dóminus meus ómnia mihi trádidit, * Nec quidquam est, quod non in mea sit potestáte, vel non tradíderit mihi. **V.** Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. Nec quidquam.

Sermo
sancti Germáni Epíscopi
Constantinopolítáni

Lectio v Or. 9 p. med.

Nos qui divinórum óperum morúmque páuperes sumus, dum per te, o María, nobis exhibitas benignitátis divítias cérnimus, propénse dicá-

mus: Misericórdia Dómini plena est terra. Nos, in multitudíne peccatórum a Deo extórres, per te Deum quæsívimus et invénimus, inventóque salvi facti sumus. Igitur potens ad salútem præstándam auxiliium tuum, o Dei Génatrix, ac ejúsmodi, ut nullum álium mediatórem necessárium hábeat ad Deum. Plane enim nullus tuæ magnificéntiæ finis; insatiábilis opitulátio tua. Nullus múnorum tuórum número est. Nullus enim, nisi per te, o sanctíssima, salútem conséquitur. Nullus, nisi per te, o immaculatíssima, qui a malis liberétur. Nullus, nisi per te, o castíssima, cui donum indulgeátur. Nullus, nisi per te, o honoratíssima, cui grátiae munus misericórdia præstétur. Quam ob rem, quis te beátam non prædicábit? Te, inquam, glorióssam, te beatificándam, te, quæ ab ipso Fílio tuo ac Deo magnália nacta sis, uti magna et admiránda: quam ob rem te laudant omnes generatiónes.

R. Præpósita ómnibus, gubérnat créditam sibi domum et univérsa, quæ ei sunt trádicta. * Absque

ejus império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra. **V.** Benedictionem ómnium génitium dedit illi Dóminus, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. **Absque.**

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

In Nativitate B. Mariæ Virg.,
n. 6

Lectio vi

Intuere, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapiéntiæ, consilium pietátis. Cælésti rore áream rigáturus, totum vellus prius infúdit: redemptúrus humánum genus, prætium univérsum cóntulit in Mariám. Ut quid hoc? Forte, ut excusarétur Eva per filiam, et queréla viri advérsus féminam deinceps sopirétur. Ne díxeris ultra, o Adam: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vétito; dic pótius: Múlier, quam dedísti mihi, me cibávit fructu benedícto. Piíssimum sane consilium: sed latet fór-sitan áliud, nec totum hoc est. Altius ergo intueámini, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni

plenitúdinem pósuit in Mariá, ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid grátia, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Mariám hanc venerémur: quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére volúit per Mariám. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

R. Laudáte Dóminum, Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se:

* Et in me, ancilla sua, adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómni Israel. **V.** Deus exaltávit me, ut salvos fácerem multos pópulos. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Ant. Si invéni grátiam * in óculis tuis, o Rex, dona mihi pópulum meum, pro quo óbsecro.

Ant. Benedícta es tu * præ ómnibus muliéribus super terram, quia subvénísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri.

Ant. Domináre nostri, * tu, et filius tuus: quia liberásti nos de manu inimicórum nostrórum.

V. A periculis cunctis libera nos semper. **R.** Virgo gloriósa et benedicta.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 19, 25-27

In illo témpore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et reliqua.

Homília sancti Bernardini
Senénsis

Quadragesimale de christiana religione, Sermo 51, de Passione Domini parte 2, art. 1, cap. 3

Pulsántur admiratióne ómnium legéntium sive audiéntium mentes, scilicet quo motu, quo sensu, qua possibilitáte, qua vera auctoritáte, ista dicúntur, quod discipulus tránseat in filium Virginitis, et Virgo hábeat purum hóminem filium, quem non génuít: sic nec quod sit filius ex Virgine, qui de corrúptis paréntibus natus erat ex sémine. Impossibília quidem videntur hæc, sed nihil impossibile apud Deum. Pietáte quidem et oratióne opus est ad ingrediéndum tale mystérium. Múlier

enim beáta Virgo vocátur a Christo, quam numquam appellávit ex vóci-bus matrem. Múlier, et non múlier: sed super ángelos et hómines et múlieres superexcédens múlier. Accépit a Fílio, quem cum ætérno Patre únicum possidébat, filium præter ventrem, quem ante in carne habébat ipsa nepótem.

R. Facta est María refúgium páuperi, * Adjútrix in opportunitátibus, in tribulatióne. **V.** Virgo potens sicut turris David: mille clýpei pendent ex ea, omnis armátúra fórtium. **Adjútrix.**

Lectio viii

Sed in quo filiatiónis gé-nere Joáannes Virginitis factus est filius, aut ejus mater facta est Virgo? Non hoc natúra favet, non concéptus, non partus exséquitur, non ingressus in úterum, ut dénuo nascerétur, non adóptio pro hereditáte in temporálibus consequénda, nec ex imitatióne, aut ex proláta doctrína. Nec ista disserénda erant verbo Christi: nec facta est locútio, ut sit quasi, sed sic a Christo légimus dic-

tum: Múlier, ecce filius tuus, ut, exclúsa omni superfluitáte verbórum, secretum mystérii penetrémus. Mýstice ígitur intelligimus in Joánnē omnes ánimas electórum, quorum per dilectiónem beáta Virgo facta est mater; filius enim in græco nomen amóris est. Omnis enim Christi amor in amórem Vírginis transit, ut mérito filius, id est, amor Vírginis nuncupétur, magisque Vírginem hábeat matrem, quam illam, quæ illum ex peccáto damnátum mundo, suscepto sémine generávit.

R. Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiae, * Ut misericórdiam consequámur et grátiam inveníamus in auxílio oportúno. **V.** Ad te, Virgo, suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. **Ut. Glória Patri. Ut.**

Pro S. Angela Mericia

Lectio ix

Angela Mericia, piis orta paréntibus, a prima ætáte magna virtútum specímína dedit, cilício ac flagéllis frequénter usa, et oratióni indesinénter dédita. Patérnis bonis

abdicátis, ac régulam tértii órdis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit, nullúmque pietátis officium erga próximos omísit. Sacra Eucharístia frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sápius extra sensus raperétur. Brixíæ novam virginum societátem sub certa disciplína sanctisque vivéndi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ patrocínio ac nómine insignívit. Tandem prope septuagenária evolávit in cælum, anno Dómini millésimo quingentésimo quadragésimo, sexto Kaléndas Februárii. Cultum illi jándiu exhibitum Clemens Papa décimus tértius sollémni decréto ratum hábuit et confirmávit. Pius vero Papa séptimus sanctárum Vírginum catálogo eam adscrípsit. **Te Deum laudámus.**

Sicubi autem IX Lectio alijus Officij commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Mutátur hæc maternitas et filiatio ex auctoritáte verbórum Christi

in Cruce pendéntis. Prop-
terea natúra transit in
grátiam, et grátia nobili-
tat profécto natúram; non
quod una in áliam com-
mutétur, sed quia natúra
ex grátia perficitur. Mala
múlier Eva corruptióne
natúræ; bona múlier Ma-
ría, mater grátia, mater
misericórdia. Datur ma-
ter grátia pro matre nat-
úræ; manet tamen mater
natúra, manet étiam ma-
ter ex grátia. Erat enim
Joánni mater María Sa-
lóme in órđine succedén-
tis natúræ; est étiam sibi
mater beáta Virgo in ór-
đine grátia. Est mater
Eva cunctórum per trá-
ducem natúræ; est et Vir-
go María mater ómnium
amántium Christum per
infusióne invisibilis grá-
tia.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Benedictiόne *
ómnium géntium dedit
illi Dóminus, et testa-
méntum suum confirmá-
vit super caput ejus.

2 In ætérnum * miseri-
córdia ejus, et usque in
generatiόne et genera-
tiόne.

3 Benedicam te * in vi-
ta mea, et in nómine tuo
levábo manus meas.

4 Non pepercisti * áni-
mæ tuæ propter angú-
stias et tribulatiόne gé-
neris tui.

5 Recordáre, * Virgo,
Mater Dei, dum stéteris
in conspéctu Dómini, ut
loquáris pro nobis bona.

Capit. Is. 55, 1

Omnes sitiéntes, venite
ad aquas: et qui non
habétis argéntum, prope-
ráte, émite et comédite:
venite, émite absque ar-
génto et absque ulla com-
mutatiόne vinum et lac.

Hymnus

María, quæ mortálium
Preces amánte ex-
cipis,

Rogámus ecce súplices,
Nobis adésto pépétim.

Adésto, si nos críminum
Caténa stringit hórrida;
Cito resólve cómpedes,
Quæ corda culpís illigant.

Succúrre, si nos sáculi
Fallax imágo péllicit,
Ne mens salútis trámitem,
Oblíta cæli, déserat.

Succúrre, si vel córpori
Advérsa sors impéndeat;
Fac, sint quiéta témpora,
Ætérnitas dum lúceat.

Tuis et esto filiis
Tutela mortis tempore,
Ut, te juvante, consequi
Perenne detur primum.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

V. Ora pro nobis, Mediatrix nostra potentissima. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. Absque tuo imperio * non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra.

Oratio

Dómine Jesu Christe, noster apud Patrem mediátor, qui beatissimam Virginem, Matrem tuam, matrem quoque nostram et apud te mediatricem constituere dignatus es: concède propitius; ut, quisquis ad te beneficia petiturus accesserit, cuncta se per eam impetrasse lætetur: Qui vivis et regnas cum eodem Deo Patre.

Et fit Commemoratio S. Angelæ Mericiæ Virg.:

Ant. Simile est regnum cælorum homini negotia-

tóri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio

Deus, qui novum per beatam Angelam sacram Virginum collegium in Ecclesia tua florere voluisti: da nobis, ejus intercessione, angelicis moribus vivere; ut, terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur æternis. (Per Dominum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Petronillæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in æternum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede, et regna.

Oratio

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beatæ Petronillæ Virginis tuæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Benedictionem * omnium gentium dedit illi Dóminus, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

AD TERTIAM

Ant. In ætérnum * misericórdia ejus, et usque in generatióem et generatióem.

Capit. Is. 55, 1

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, prope-
ráte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto et absque ulla com-
mutatióne vinum et lac.

R. br. Sub tuum præsi-
dium * Omnes confúgi-
mus. **S. Sub tuum. V.** Sancta Dei Génatrix. Omnes confúgimus. **Gloria Patri. Sub tuum.**

V. Nostras deprecati-
ones ne despicias. **R.** In
necessitatibus nostris.

Oratio

Dómine Jesu Christe,
noster apud Patrem
mediátor, qui beatíssi-
mam Vírginem, Matrem
tuam, matrem quoque no-
stram et apud te media-
trícem constituere digná-

tus es: concéde propítius;
ut, quisquis ad te benefi-
cia petiturus accesserit,
cuncta se per eam impe-
tráste lætétur: Qui vivis
et regnas cum eódem Deo
Patre.

AD SEXTAM

Ant. Benedicam te * in
vita mea, et in nómine
tuo levábo manus meas.

Capit. Is. 55, 2-3

Audíte audiéntes me, et
comédite bonum, et
delectábitur in crassitú-
dine ánima vestra. Incli-
náte aurem vestram, et
veníte ad me: audíte, et
vivet ánima vestra.

R. br. Nostras depreca-
tiónes * Ne despicias. **No-**
stras. V. In necessitati-
bus nostris. **Ne despicias.**
Gloria Patri. Nostras.

V. A periculis cunctis lí-
bera nos semper. **R.** Virgo
gloriósa et benedicta.

AD NONAM

Ant. Recordáre, * Virgo,
Mater Dei, dum stéteris
in conspéctu Dómini, ut
loquáris pro nobis bona.

Capit. Is. 55, 5

Ecce gentem, quam ne-
sciébas, vocábis: et
gentes, quæ te non cog-

novérunt, ad te current propter Dóminum, Deum tuum, et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

R. br. A periculis cunctis * Libera nos semper. **A** periculis. **V.** Virgo gloriósa et benedicta. **L**ibera nos semper. **G**lória Patri. **A** periculis.

V. Eja ergo, advocáta nostra. **R.** Misericórdes óculos tuos ad nos convertéte.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 1*, præter Ant. ad Magnif., ut infra.

V. Ora pro nobis, Mediátrix nostra potentíssima. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Salus nostra * in manu tua est; respice nos tantum et læti serviémus Regi Dómino.

Et fit Commemoratio S. Angelæ Mericiæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Virginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluisti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Die 5 Junii

S. BONIFATII

Episcopi et Martyris

Duplex II classis

Omnia de Communi unius Martyris præter ea, quæ in Breviario hac die habentur propria.

In I Nocturno Lectiones A Miléto.

In II Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 16 Junii

S. BENNONIS

Episcopi et Confessoris

Duplex majus

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui nos beati Bennonis Pontificis confessione gloriosa circumdas et protegis: da nobis, et ejus imitatione proficere, et intercessione gaudere. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Benno, Hildésima Saxoniae civitate, illustribus genitoribus oriundus, quinquennis sancto Bernardo Hildesimensi episcopo, ejus consanguineo, commendatus, Vigerio monasterii sancti Michaelis praeposito in Dei timore instruendus et in studio litterarum erudiendus traditur. Factus adulescens episcopi consilio sumpto habitu monachorum in eodem cenobio tam sancte vixit, ut mortuo abbate cogeretur sollicitudinis abbatiialis sarcinam subire: cujus tamen vacationem praemore vitae contemplativae, post spatium trium circiter mensium, flentibus saepe oculis impetravit. Cum autem speraret, reliquum vitae privatim in oratione transigere, Henricus imperator tertius hujus nominis, cupiens in

ecclesia Goslariensi, a se nuper absoluta, congregationem canonicorum regulariter viventium a probatissimis et doctissimis quibusque Germanorum constituere, Bennonem magnis precibus a Pontifice Leone nono impetratum et illius auctoritate ab ordine monastico ad canonicum translatum, eidem novellae congregationi magistrum dedit, ut illi spiritualis armaturae dux esset, et illam ecclesiasticae disciplinae tirociniis informaret.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Cum autem annos decem et septem in canonica congregatione sanctissime vixisset, et monasterium Goslariense multorum praediorum, domorum et censuum paterna hereditatis attributione ditavisset, suadente beato Annone Coloniensi archiepiscopo, ecclesiae Misnensi tunc vacanti praefectus, episco-

pátum ne accíperet, ómnibus, quibus pótuit, modis réstitit; sed tandem beáti Annónis acri objuratióne compúlsus pótius quam persuásus, illum suscépit: non néscius tamen, divíno sibi revelánte Spírítu, quantis tribulatiónum flúctibus in episcopátu foret exagitándus; quemádmódu ipse événtus comprobávit, dum Henrícus quartus imperátor, bello contra Sáxones excitáto, sanctum Episcopum officio boni pastóris incumbéntem et nihil mali suspicántem invádens, insóntem capit, ómnia illíus ecclésiæ bona dirípit, et captum carcéribus et exsílio duríssimo damnat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi
Revocátus deinde ab exsílio, et ad suam ecclésiám ire permíssus, mox ália tempestáte contra illum obórta, exsuláre dénuo compéllitur, exórto nírum díro schísmate

inter Románum Pontíficem Gregóriúm séptimum et ipsum imperátorem, quo vel Henríci iram incúrrere, vel Dei et Pontíficis mandatórum transgréssor fieri cógitur. Eligens enim pótius indignatióne hómínium incúrrere, quam divínium mandatúm contémnere, superátis insídiis sibi in itinere parátis, Romam pergens, Pontífici adhæsit, et pro illíus auctoritaté, nec non étiam pro ecclesiástica libertáte, contra ipsum imperátorem acérrime pugnávit, et unus fere ex tota Germánia concílio Románo, eádem causa contra imperátorem celebráto, intérfuit et subscripsit. Qui tandem imperátore víribus fracto, libere ad ipsam ecclésiám revérsus, dum eidem ecclésiæ instaurándæ moribúsque reformándis strénuam óperam impéndit, dum Slavis ab erróre idololatræ repurgándis prædicatióne et miráculis totus incúmbit, séntiens horam sui éxitus appropinquáre, convocáttis frátribus et ad mútuam dilectiόνem sério cohortátis, prænuntiáta, quæ futúra erat, Ecclésiæ

pace ac tranquillitate, in Dómino obdormívit decimo sexto Kaléndas Júlii, ab Hadriáno sexto in Sanctórum número relátus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo pégre, de Communi Confessoris Pontíficis 1 loco.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis, et ejus imitatióne proficere, et intercessióne gaudere. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

V. Justum, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Die 22 Junii

SS. ACHATII ET SOCIORUM

Martyrum

Commemoratio

In Vesperis Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contémpserunt vitam mundi, et pervénérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sángine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Achátii et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudere. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timere: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Die 4 Julii

S. UDALRICI

Episcopi et Confessoris

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Udalrici Confessoris tui atque Pontificis contra ómnia adversa muniámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Dum esset Summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátum Leónem Summum Pontificem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Octavæ Ss. Petri et Pauli Apostolorum:

Ant. Petrus Apóstolus et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

V. Constítues eos príncipes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolorum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Udalricus, nóbili Germanórum genere ortus, a puerítia in monasterio sancti Galli litteris egrégie bonisque móribus informátus, ita se

in ecclesiasticis et civilibus occupationibus industrium præbuit, ut cum ceteros omnes, tum vero Adalberonem episcopum Augustanum in sui admirationem perdúxerit. Romam deinde religionis causa se conferens, ibique aliquamdiu commoratus, ita exemplo doctrinæ et pietatis elúxit, ut a Martino Pontífice sit in demórtui Adalberonis locum designátus. Quod vir sanctus simul atque rescívit, ne suscipere tantum onus cogerétur, clam ex Urbe profúgit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Elápso quíndecim annórum spátio, cum Hílcæus Adalberonis succéssor e vita migráset, summo ómnium consénsu et incredíbili cleri populíque stúdio Udalricus licet invítus ecclésiæ Augustanæ præficitur. Eam vero tanta caritátis et prudéntiæ laude administrávit, ut nihil unquam

omiserit, quod vel ad Christi fidem civium animis inserendam, vel ad excitandum veræ pietatis stúdiu[m] spectáre viderétur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Vidisses in eo sacram eruditiónis divínæ lucem, castitátis florem, frugalitátis et abstinentiæ stúdiu[m], summam dénique in sacris vigiliis, piis lectiónibus et precatiónibus assiduitátem. Cui divína quandóque peragénti mystéria adesse visa est manus, virtúte Omnipoténtis cum ipso sacris benedicens. His ille præsídiis instrúctus, Ottónem césarem et Rudólfum ejus filium gravíssimis inter se dissidentes ódiis, reconciliávit. Gentem bárbaram in Augustanæ urbis mænia irruéntem oratiónis vi propulsávit. Ottónem, máximis bellórum difficultátibus laborántem, victóriæ prædictióne animávit.

Cumque annos quinquaginta episcopatum sanctissime rexisset, miraculorum laude clarus in caelum evolavit. Hujus reliquiae Augustae Vindelicorum in ecclesia sanctae Afrae religiose servantur, ubi gloriosa ejus merita miraculis coruscant.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. **Ipse. Gloria Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregre, de Comuni Confessoris Pontificis 1 loco.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

Oratio

Deus, qui conspicias, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: con-

cede propitius; ut intercessione beati Udalrici Confessoris tui atque Pontificis contra omnia adversa muniamur. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio Octavae Ss. Apostolorum:

Ant. Gloriosi Principes terrae, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiae tuae, eorum in omnibus sequi praecceptum; per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum nostrum.

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis:

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Justum et Oratio Deus, qui conspicias, **ut supra.**

Deinde Commemoratio Octavæ Ss. Apostolorum:

Ant. Petrus Apóstolus et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Dómine.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum.

Die 9 Julii

S. WILLIBALDI

Ep. et Conf.

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui gloriósum Pontíficem tuum Willibáldum Anglórum reg-

ni herédem hodiérna die ad ætérnam Angelórum hereditatem transtulísti: concéde propítius; ut ejus méritis et intercessióne coherédes ipsius in tua glória esse mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Elísabeth, pacis et pátriæ mater, in cælo triúmphans, dona nobis pacem.

V. Ora pro nobis, beáta Elísabeth. **R.** Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio

Clementíssime Deus, qui beátam Elísabeth reginam, inter céteras egrégias dotes, béliici furóris sedánda prærogatíva decorásti: da nobis, ejus intercessióne; post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Willibáldus, Richárdi Anglórum regis filius, a prima infántia rerum cæléstium stúdio et monásticæ vitæ profes-

sióni deditus fuit. Grándior jam factus desidérium peregrinándi et sancta loca inviséndi concépit. Itaque assúpto in comitatúm Richárdo patre et Wunibáldo fratre, post vária terra marique ádita perícula, mórtuo Lucæ in Itália patre, Romam pervénit, et a Gregório secúndo Pontífice Máximo amánter et patérne suscéptus est: jam tum enim prævidébat sapientíssimus Póntifex, quantus Willibáldus in vínea Dómini excolénda operárius futúrus esset.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Romæ límina Apostolorum imprímis, deinde ália loca sángine et miráculis Mártýrum nobilitáta religióse visitávit et lustrávit, jejúniis et céteris vitæ asperitatibus semper inténtus. Et, ut Deus fámulum suum accuráte probáret, eum in ardéntem et diutúrná febrim incidere permísit:

ex qua recreátus, Romæ fratre relicto in Palæstínam trajécit, cujus omnes propémódum urbes et vicos in quibus áliquíd Christi vel Sanctórum miráculis memorábile visebátur, venerabúndus circumívit. Septénnum hæc peregrinátio ténuit, quo témporis spátio étiam Constantinópolim religiónis causa pétiit: inde in Itáliam revérsus, in monte Cassináte decénnum divíno servítio impéndit; quibus exáctis Romam venit, et a Gregório tertio Pontífice ad sanctum Bonifátium in Germániam missus est.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Quo ubi prospere ápulit, incredíbili ardóre in salútem animárum et reformatiónem morum, præcípuè vero cleri, incúbuit: quem non diu post ípsemet sanctus Bonifátius sacerdotío initiávit, et anno Dómini septingentésimo quadra-

gésimo quinto episcopum Eystettensem consecrávit, cum ipse Willibáldus ágeret ætátis suæ annum quadragésimum primum. Quem episcopátum cum sanctissime triginta sex annis administrasset, tam méritis gravis quam insigni miraculorum effectiõne illústris, hanc mortálem vitam cum immortáli commutávit, anno Christi septingentésimo octogésimo primo ætátis suæ septuagésimo séptimo: cujus memória, præsertim apud Eystettenses numquam intermoriétur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélij secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce, nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 3 in Matth. cap. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidenter: Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratiõne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **E t.**

Lectio viii

In regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptiône resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatióne Evangelii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sáculi voluptátes: isti céntuplum recípiant, et vitam ætérnam possidébunt.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

Ex occasiône hujus senténtiæ quidam intróducunt mille annos post resurrectiõem, dicétes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intellegétes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimiserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvátore dimiserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui gloriósum Pontíficem tuum Wilibáldum Anglórum regni herédem hodiérna die ad ætérnam Angelórum hereditátem transtulisti: concéde propítius; ut ejus méritis et intercessióne coherédés ipsíus in tua glória esse mereámur. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **R.** Et

gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Die 15 Julii

S. HENRICI

Imperatoris, Conf.

Duplex

Omnia ut in Breviario hac die præter ritum.

Die 17 Julii

B. IRMENGARDIS

Virginis

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Dómine Jesu, qui beátam Irmengárdem Virgíniem tuam mundi delicias despícere et nómini tuo benedícere fecisti: præsta, quæsumus;

ut ejus intercessióne ómnibus diébus vitæ nostræ tibi placeámus. (Qui vivis et regnas.)

Deinde fit Commemoratio S. Alexii Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Aléxii Confessóris tui ánnua sollemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitemur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Irmengárdis nobilibus paréntibus, rege Ludovíco Teutónico et Hemma, orta, jam a téneris annis futúrá sanctitátis spécimen dedit. Vix infántia egréssa, paréntibus, soróribus et amicis Vírginum Sponsi ita consuetúdinem prætulit, ut delíciis sæculi ac aula régiæ pompis valedícens, paréntum consénsu, divíno se servítio totam addíxit. Monastérium Buchaviéense, quod pri-

mum a régio patre impetrávit, per plures annos, uti vetus refert tradítio, sanctis móribus consecrávit. Demum abbátiam Chieménsensem, moniálum sub régula sancti Benedicti militántium, quam a patre pæne collápsam accépit, feliciter instaurávit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabilíter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Ibidem, tamquam in hortó et viridário Dei stábilém fixit moram, et vírgínibus sodálibus omní bono ópere prælúxit. Jejúniis, vigíliis, oratióibus simúlque caritátis in egénos et misericórdiæ opéribus, inter calamitátes illíus témporis Deum propítium réddere satagébat. Magístra simul et abbatíssa, monástica perfectiόνis forma facta, multas sibi vírgines sociávit: unde méruit elógiúm Gerárdi, abbátis Seeonénsis, quod „ovile suum dedúxit ad Agnum, Agno dans plures vírgi-

nes cómites, sanctis cara Deo méritis, exímiis ún-dique plena bonis, spon-so sponsa dicáta Deo“.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiae. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

Ita Dei fámula Irmengárdis paucis vitæ annis multa explévit témpora. Unde, méritis plena, arcánam quandam Sponsi vocem áudiens „veni, sponsa“, ad caléstes divíni Agni núptias evolávit, décimo sexto mensis Júlii, anni octingentésimi sexagésimi sexti, ætátis suæ anno trigésimo quarto. Ejus vero corpus in ecclésia abbátiae Chieménsis honorífice depósitum fuit. Fidélium pópulus mox Fámulam Dei invocáre et venerári cœpit ejúsque ope supérnos haud paucos favóres impetrávit. Anno igitur quarto supra milésimo, itémque sexto décimo sáculo, mortáles ejus reliquiæ magno pópuli concúrsu elevátæ et honorífice cónditæ sunt.

Cultum vero beátae Abbatissæ, per úndecim et ámplius sácula exhibítum, instántibus totíus Germániæ episcopis et Baváricæ natiónis fidéli pópulo, Pius papa úndécimus Sacrórum Rítuum Congregatiónis decréto ratum hábuit et confirmávit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Comuni Virginum 1 loco.

Lectio IX de S. Alexio, pro qua sumitur Lectio IV hac die in Breviario exstans.

AD LAUDES

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Dómine Jesu, qui beátam Irmengárdem Virgínem tuam mundi delicias despícere et nómini tuo benedicere fecisti: præsta, quæsumus; ut ejus intercessióe omnibus diébus vitæ nostræ tibi placeámus. Qui vivis.

Et fit Commemoratio S. Alexii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui nos beáti Aléxii Confessóris tui ánnua sollemnitate lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitemur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Dómine Jesu, ut supra.

Deinde Commemoratio S. Alexii:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui nos beáti, **ut supra.**

Postea Commemoratio Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Martyrum:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stollas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Symphorosæ et filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Die 27 Julii

IN DEDICATIONE
ECCL. CATHEDRALISDuplex I classis cum Octava
communiOfficium ut in Breviario in
Communi Dedicationis Ec-
clesiæ, præter Lectiones, quæ
dicuntur ut infra.

In I Nocturno

De libro tertio Regum

Lectio i Cap. 8, 2-6

Convenitque ad regem Salomonem universus Israel in mense Ethanim, in sollèmnì die, ipse est mensis septimus. Veneruntque cuncti senes de Israel, et tulerunt arcam sacerdotès. Et portaverunt arcam Dòmini, et tabernàculum fèderis, et òmnia vasa Sanctuàrii, quæ erant in tabernàculo: et ferèbant ea sacerdotès et Levitæ. Rex autem Salomon, et omnis multitudo Israel, quæ convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, et immolabant oves et boves absque æstimatiòne et número. Et intulerunt sacerdotès arcam fèderis Dòmini in locum suum, in oràculum templi, in Sanctum Sanctorum subter alas Chérubim.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. V. Fundáta est domus Dòmini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Lectio ii

Cap. 8, 22, 27-30

Stetit autem Salomon ante altáre Dòmini in conspèctu ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum, et ait: Ergóne putándum est, quod vere Deus hábitet super terram? si enim cælum, et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratióem servi tui, et ad preces ejus, Dòmine Deus meus: audi hymnum et oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die: super domum, de qua dixísti: Erit nomen meum ibi: ut exáudias oratióem, quam servus tuus; ut exáudias deprecatióem servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto, et exáudies in loco

habitaculi tui in cælo, et cum exaudieris, propitius eris.

R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes gentes, et dicent: Gloria tibi, Domine. **V.** Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. **Et.**

Lectio iii Cap. 8, 64-66

In die illa sanctificavit rex medium atrii, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocaustum ibi, et sacrificium, et adipem pacificorum: quoniam altare æneum, quod erat coram Domino, minus erat, et capere non poterat holocaustum, et sacrificium, et adipem pacificorum. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus et septem diebus, id est, quatuordecim diebus. Et in die octava dimisit populos: qui benedicentes regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes,

et alacri corde super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus David servo suo, et Israel populo suo.

R. Benedic, Domine, domum istam, quam edificavi nomini tuo: venientium in loco isto, * Exaudi preces in excelsis solio gloriæ tuæ. **V.** Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. **Exaudi.** Gloria Patri. **Exaudi.**

In II Nocturno

Sermo

sancti Augustini Episcopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Ergo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodie dedicamus, invenimus a nobis deberi et Deo nostro maximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos intèrius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiri-

táliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídis et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

R. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. **Dimitte.**

Lectio v

Pripcipáliter ergo grátias agámus Dómino, Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimus, excitávit afféctum, surrogávit auxiliú, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. **Vere.**

Lectio vi

Ex actis Eccl. Passaviensis

Inde a posterióribus antiquitátis christiánæ sæculis, in Castris Batávis templum sancto Stéphanó Protomártyri dedicátum exstitisse compértum est. Heic mediánte século quinto sanctus episcopus Valentínus, uti tráditur, pastóris múnere per longum tempus functus est. Heic sanctus Severínus abbas oratióne ac caritátis opéribus flóruit. Ecclésia diócesis Passaviensis per sanctum Bonifátium canónice erectæ in episcopálem simulque in matrem ecclesiám hujus diócesis evécta est. Cum ecclésia Strigoniensis in Hungária, tum ecclésia cathedrális Vindobonénsis in Austria ab hac alma matre ecclesiá sanctum Stéphanum Protomártyrem patrónum recepérunt. Illam duces Baváriæ ex genere Agilolfó-

rum oriúndi magnis prædiis ditaverunt, necnon reliquias sancti Valentini episcopi ex oppido Majensi allatas donarunt. Pilgrim, célebris Passaviensis episcopus, ecclesiam cathedralem stilo romanorum restauravit, ossa sancti Maximiliani episcopi et mártiris ex ecclesia collegiata Vettingensi transtulit. Bis, sæculo décimo séptimo, diro incéndio civitatem vastante ipsa ecclesia cathedralis pæne ad fundamenta redacta est. At indefessis animis præsules illius temporis ecclesiae episcopali formam quam omnes usque in hanc diem admirantur, restituérunt. Dénique post immáne bellum sæculo vicésimo iterum debacchans, Simon Conradus ex ordine sancti Benedicti, episcopus Passaviensis, altare majus excellentiore modo exstruendum curavit.

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigi-

lasset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ Venerabilis Presbyteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia, missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elégit. Videre enim Dei,

elígere vel amáre est; unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

R. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. **V.** Péтите, et accipiétis; quærite, et inveniétis. **Et.**

Lectio viii

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ incarnationis ad cognitió-nem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem specularí, Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **V.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósio omnis circúitus muri ejus. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo princípis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat. Sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit et afúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra désérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiescere. Te Deum.

De S. Pantaleone Mart. nihil fit.

Infra Octavam de ea fit Commemoratio juxta Rubricas.

Die 30 Julii autem fit de IV die infra Octavam et die 3 Augusti de die Octava: Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III Nocturno ut in Communi pro singulis diebus assignantur propriæ. Die 30 vero IX Lectio dicitur de Ss. Abdon et Sennen Mm., ut in Breviario eadem die; in die Octava autem nihil fit de Inventione S. Stephani Protomartyris, quæ transfertur in diem 14 ejusdem mensis.

Die 7 Augusti

S. AFRÆ

Martyris

Commemoratio

In Vesperis Ant. Simile est regnum cælorum homini negotiatóri quærenti bonas margaritas: invénta una pretiõsa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Inténde, prospereprocède, et regna.

Oratio

Deus, qui inter cetera potentia tua miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut, qui beatæ Afræ Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lectio ix

Afra idolorum cultui dedita, et in flagitiorum ceno demersa, Narcissum episcopum, Augustam Vindelicorum profugientem, excepit hospitio; cumque illum vidisset cum diacono in psalmis ac precibus pernoctantem, tanto exemplo commota, suamque impudicitiam pertæsa, protinus ad Narcissi pedes procidit, et sacrum ab eo baptismi lavacrum impetravit. Deinde Hilariam quoque matrem, tresque ancillas, eodem christianæ religionis studio accendit; quas Narcissus, præmisso septem dierum jejunio, sacro fonte illustravit. Cum vero Afra in dies fide suscepta proficeret, a Cajo præfecto in templum Veneris rapta, diis immolare jubetur.

Cum illa se non dæmónibus, sed uni ac vero Deo cultum exhibere dixisset, jussu præfæcti una cum matre atque ancillis, ad însulam flúminis, quod Lycum appéllant, edúcta et ad palum alligáta lento igne cremátur. Ejus corpus Augústæ Vindelicórum honorífice sepúltum servátur. Te Deum.

Ad Laudes Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti: concéde propítius; ut, qui beátæ Afræ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exéempla gradiámur. Per Dóminum.

Die 8 Augusti

*S. ALTMANNI

Episcopi et Confessoris

Duplex majus

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui ad Ecclesiæ tuæ libertátem et decórem promovéndum sanctum Altmánnum Confessórem tuum atque Pontíficem ánimi fortitúdine roborásti: ejus intercessióne concéde; ut adversa ómnia superátes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Quærite primum regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beáto Cajetano Confessóri tuo apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in te semper confidere, et sola cælestia desideráre. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuorum Cyriaci, Largi et Smaragdi sollemnitate lætificas: concède propitius; ut, quorum natalitia cólimus, virtutem quoque passionis imitémur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Altmánnus in Saxónia parte, quæ póstea Westphália nomen accépit, claris paréntibus édítus est. Divinis et humanis lítteris excúltus, Paderbórnæ inter canónicos cooptátus, multos ibi annos scholas diréxit. Aquisgráni deinde canónicus præpósitus, Henrici tértii imperatóris simul capellánus fuit. Quo mórtuo píam Hierosólymæ

peregrinaciónem, periculórum et insidiárum plenam suscepit; a quo itínere revérsus, Passaviénsis diocéseos præsul elígitur, quæ tum præter eam quæ nunc est Baváriæ partem, ad Austriam superiorem et inferiorem extendebátur. Ubi, cum lítterárum et religiónis fama esset conspicuus, summo cum cleri populique plausu excipitur, atque a beáto Gebhárd, Salisburgénsi archiepiscopo, consecrátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Hoc igitur in múnere talis exstítit veritátis doctor, ut simul virtútis clarum se præbéret exéplum. Ássiduus in oratióibus, vigiliis, jejúniis, erga páuperes summe benéficus et liberális. Divini cultus studiósus ædes sacras partim cóndidit, partim instaurávit. Præcípue vero Ecclésiæ, Christi sponsæ, decórem promovit, lapsam sacri

órdinis disciplinam restituendo, et regulárem inter cœnobitas observántiam procurándo. Duo insignia cœnobia fundávit, álterum beáti Nicolái prope Passáviam ad Cenum, álterum beátæ Mariæ in monte Gottvich ad Danúbium. Aliórum étiam monasteriórú fundatióne vel restauratióne cooperátus est, ita ut per eum quasi novus religiósæ vitæ splendor passim diffúndi viderétur.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Pari idem constántia pro Ecclésiæ libertáte contra ímpios Henríci quarti ausus laborávit. Hinc persecutióne impetítus, episcopátu cédere coáctus, atque in exsílum pulsus, primum in pátriam se cóntulit, deínde Romam venit, ubi a sancto Gregório Pontífice est humaníssime recéptus. Cum vero mox in consésu cardinálíum de restitu-

énda ei sede agerétur, mira colúmbæ super ejus caput volitántis apparitióne dénuo divínitus commendári Pátribus visus est. Quare in diocésim suam a Papa remíttitur, atque in Sedis Apostólicæ legatióne confirmátur. Sed iníqua malignántium factiόne íterum Passávia pulsus, in ea diocéseos parte, quæ in Leopóldi Austriaci et Ottocári Styrensis ditióne erat, clerum et pópulum sanctíssime gubernávit. Ibi tandem, transáctis in episcopátu annis viginti sex, a labóre et certámíne ad réquiem et præmia vocátur sexto Idus Augústi, anno salutis millésimo nonagésimo primo. Cujus sacrum corpus Gottvicum translátum a Thiemóne archiepiscopo Salisburgénsi, glorióso póstea Christi Mártire, ibídem honorífice cónditum, pia usque fidélium veneratióne cólitur. Viri vero sanctitátém multis miráculis, ut memóriæ próditum est, Deus insígniter commendávit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra

doctrína ejus repléta est:

* Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna.

Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigiláte, de Comuni Conf. Pontif. 2 loco.

IX Lectio de Ss. Cyriaco, Largo et Smaragdo Mm., pro qua sumitur Lectio IV hac die in Breviario exstans.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui ad Ecclésiã tuã libertátem et decórem promovéndum sanctum Altmánnum Confessórem tuum atque Pontíficem ánima fortitúdine roborásti: ejus intercessióne concéde; ut advérsa ómnia superántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminus nostrum.

Et fit Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus melióres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyriaci, Largi et Smarágdisollemnitate lætíficas: concéde propítius; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminus nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

IN II VESPERIS

V. Justum, **ut supra.**

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui sanctum Joánnem Mariám pastoráli stúdio et jugi oratiónis ac pæniténtiæ ardóre miráblem effecisti: da, quæsumus; ut, ejus exémplo et intercessióne, ánimas fratrum lucrári Christo, et cum eis ætérnam glóriam cónsequi valeámus. (Per eúndem Dóminum.)

Deinde Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum Cyriaci, Largi et Smarágdisollemnitatelættíficas: concéde propítius; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. (Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.)

Postea Commemoratio S. Romani Martyris:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Románo Mártýre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in cópore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Die 11 Augusti

IN TRANSLATIONE
S. VALENTINI

Episcopi et Confessoris

Duplex majus (m. t. v.)

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Propitiáre, quæsumus, Dómine, nobis fámulis tuis, per beáti Valen-

tini Confessoris tui atque Pontificis (in Cathedrali additur: qui in hac Cathedrali Ecclesia requiescit) mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Sancti Valentini Episcopi corpus, cum áliquot annos in Majénsi castro humátum in pace quievisset, tandem circa annum Dómini septingentésimum vigésimum tertium, a Luitprándo Longobardórum rege Tridéntum dedúctum est, quod póstmodum Tássilo Baváriæ dux, Utilónis filius, pridie Nonas Augústi, circa annum Dómini septingentésimumseptuagésimum séptimum Passáviam honorífice deportári, atque inter duos muros, ante fores ecclésiæ beáti Stéphaní Protomártiris, ubi Episcopi sedes est, depóni fecit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Cum vero idem Valentini corpus per quingentos fere annos multis miráculis clarum in Passaviénsi ecclésia quievisset, tota diocésis ejus patrocínium sæpenúmero sensit, præsertim in Hungarórum nondum christiánis rítibus initiatórum incursiónibus: in quibus præsentíssimum ejus auxiliúm incolæ sunt expérti.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Allátis dénique reliquiis sancti Maximiliáni Episcopi Laureacénsis, sub Rudólphi Romanórum regis império, Gottfríduş ejus nóminis primus, episcopus Passaviénsis, cõrpora sanctórum Valentini et Maximiliáni, ne humilióri loco pósta obsoléscherent, honorábili tumba in eádem basilica Passaviénsi extra chorum collocári fecit, sub annum Dómini millési-

mum ducentésimum octogésimum quintum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **I**pse. **G**lória Patri. **I**pse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregre, de Communi Confessoris Pontificis 1 loco.

Lectio IX de Ss. Tiburtio et Susanna, ut in Breviario.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Propitiáre, quæsumus, Dómine, nobis fámulis tuis, per beáti Valentíni Confessóris tui atque Pontificis (in Cathedrali Ecclesiá requiésцит) mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab óm-

nibus protegámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ss. Tiburtii et Susannæ:

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio

Sanctorum Mátyrum tuorum Tibúrtii et Susannæ nos, Dómine, foveant continuáta præsidia: quia non désinis propítius intuéri; quos tali-bus auxiliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

V. Justum, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beátæ Claræ Virginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiõnis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Die 13 Augusti

SS. XYSTI II

Papæ

FELICISSIMI

ET AGAPITI

Martyrum

Duplex

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervénérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapiti natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Exáudi nos, ut supra.

Deinde Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.:

Ant. Vestri capilli et **V.** Exsultábunt, ut supra 40*.

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beatorum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda sollémnitas, et devotiõnem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Xyustus secúndus, Atheniénsis, ex philóso-pho Christi discipulus, in persecutiõne Valeriáni accusátus, quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi

in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. **Terra.**

Lectio v

Qua impietáte constantissime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Laurentio, et dolénter in hunc modum interrogánti: Quo progréderis sine filio, pater? Quo, sacerdos sancte, sine ministro próperas? Respondit: Non ego te désero, fili, majóra te manent pro Christi fide certámina: post trídium me sequéris, sacerdotem levíta: intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distribue.

R. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. **Ut.**

Lectio vi

Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo et Agapíto diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stépha-

no subdiáconis, et in cœmetério Callisti sepúltus octávo Idus Augústi: céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses undecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit ordinationem mense decémbri, créatis presbýteris quátuor, diáconis septem, episcopis duóbus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respectus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intéllegent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi. Quóniam. **Glória Patri. Quóniam.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Descéndens Jesus de monte, **de Communi plurimorum Martyrum 2 loco.**

Lectio IX Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., ut in Breviario.

AD LAUDES

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Et fit Commemoratio Ss. Hippolyti et Cassiani:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beatórum Mártyrum tuórum Hippolyti et Cassiáni veneránda sollémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis animæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amore ságuinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultábunt et Oratio Deus, qui nos, ut supra 42*.

Die 14 Augusti
IN INVENTIONE
S. STEPHANI
PROTOMARTYRIS

Duplex majus

Omnia ut in Breviario die 3 Augusti præter ritum: In I Vesperis fit Commemoratio præcedentis, ut supra, et S. Eusebii Conf.

IX Lectio de Homilia Vigiliæ et fit ejus ac S. Eusebii Conf. Commemoratio in Laudibus.

Vesperæ de sequenti sine Commemoratione.

APPROBATIO

Concordat cum originalibus approbatis.

Passavia, die 1 Februarii 1954

Dr. FRANCISCUS RIEMER

Vic. Gen.

KALENDARIUM

MAJUS

- 31 B. Mariæ Virg. Omnium Gratiarum Mediatrix, duplex majus. pag. 1*
Com. S. Angelæ Mericiæ Virg. et S. Petronillæ Virg. et Mart. 1*

JUNIUS

- 5 S. Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis 13*
16 S. Bennis Ep. et Conf., duplex majus 13*
22 Ss. Achatii et Soc. Mm., Commemoratio 16*

JULIUS

- 4 S. Udalrici Ep. et Conf., duplex. Com. Octavæ Ss. Petri et Pauli App. 17*
9 S. Willibaldi Ep. et Conf., duplex 20*
15 S. Henrici Imperatoris, Conf., duplex 24*
17 B. Irmengardis Virg., dupl. Com. S. Alexii Conf. 24*
27 Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, dupl. I classis cum Oct. communi 28*
30 De IV die infra Octavam Dedicacionis Ecclesiæ Cathedralis, semi-duplex. Com. Ss. Abdon et Sennen Mm. 33*

AUGUSTUS

- 3 Octava Dedicacionis Ecclesiæ Cathedralis, duplex majus 33*
7 S. Afræ Mart., Commemoratio 33*
8 * S. Altmanni Ep. et Conf., duplex majus. Com. Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. 34*
11 Translatio S. Valentini Ep. et Conf., duplex majus. Com. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mart. 38*
13 Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm., duplex. Com. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm. 41*
14 Inventio S. Stephani Protomartyris, duplex majus. Com. Vigiliæ et S. Eusebii Conf. 43*

† Juxta declarationem S. Rituum Congregationis diei 28 Aprilis 1914 tam in ipso Proprio quam in Calendario Asterisco notantur Sancti vel Beati, qui neque in Martyrologio Romano descripti sunt neque publico cultu a Sancta Sede certe decreto vel confirmato potiuntur, sed ex immemorabili consuetudine publico ac religioso cultu honorantur cum Officio et Missa.

IMPRIMATUR.

Passaviæ, die 2 Februarii 1954

† SIMON CONRADUS O. S. B.

Episcopus Passav.

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet

Printed in Germany